

resultaterne af denne høringsrunde med Folke-tingets Kirkeudvalg.

Fru Margrete Auken påkaldte mange magter for at sige, at dette lovforslag var det rene ingenting: Stauning, Fanden og alle sine egne fordomme, og det siger ikke så lidt. Det, der er selve grundtanken i lovforslaget, vil jeg gerne gentage, er som sagt, at man ikke får en højere grad af binding end allerhøjest nødvendigt.

Til hr. Brusgaard vil jeg blot gøre opmærksom på, at også Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer har afgivet et høringssvar, det er vel det, vi kan kalde den folkevalgte baggrund i det kirkelige landskab, og dér bliver der mulighed for i forbindelse med udvalgsarbejdet at studere det høringssvar, hr. Poul Nødgaard efterlyser: at man skulle tillemppe stedfortræderreglerne i lidt højere grad til det kommunale. Nu er det jo normalt ikke dér, man har kvabab- belse i forholdet imellem det kommunale og det kirkelige; det plejer faktisk at være med omvendt fortegn: der er en meget stor frygt for, at man i for høj grad vil lade sig inspirere af den måde, det kommunale liv er indrettet på.

Jeg har som kirkeminister selvfølgelig ikke noget imod at spørge indenrigsministeren om, hvorvidt der kunne være nogen inspiration at hente dér, men jeg vil selvfølgelig som udgangspunkt påpege, at den regel, som vi nu har fastsat i lovforslaget, er den måde jeg mener – og den måde vi i det hele taget i Kirkeministeriet mener – man bedst kan tillemppe de stedfortræderregler til den virkelighed, der er vigtig at have i det kirkelige landskab. Så jeg tror ikke, at jeg har særlig stor brug for at rådføre mig med indenrigsministeren, men lad os se, hvad der bliver stillet af spørgsmål i udvalgsarbejdet. Men som sagt: tak for en positiv modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 161: Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Budgetprocedurer, kirkebladsudgifter m.v.).

Af kirkeministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

Med dette lovforslag har regeringen taget initiativ til en smidiggørelse og tilpasning af budget-, regnskabs- og revisionssystemerne i folkekirken, hvilket vil give menighedsrådene og provstiudvalgene større sikkerhed i budgetplanlægningen. Dette hilser Socialdemokratiet velkommen.

Vi ser ligeledes forslaget om at imødekomme menighedsrådenes ønske om at kunne finansiere udgiften af kirkebladene og kirkekassen som en god ændring. Herved gives der mulighed for at anvende rådighedsbeløbet til det vigtige formål, det er at fremme det kirkelige liv i sognene. Udgivelsen af kirkebladene er selvfølgelig også et vigtigt led heri, men sluger alt for stor en del af rådighedsbeløbet. Så vi er i Socialdemokratiet enige i lovforslagets formål og indhold, og vi tilslutter os.

Da De Radikale ikke har mulighed for at være til stede, har jeg lovet at meddele, at de tilslutter sig forslaget.

Bodil Thrane (V):

Folkekirken og dens økonomi er løbende genstand for debat og opmærksomhed, og det finder vi naturligvis i Venstre nyttigt, for det vidner om interesse og omsorg for vores fælles kirkes liv. Det rejser selvfølgelig også spørgsmålet, om der er noget lovgivningsmæssigt, vi kan gøre bedre, eller om der fra denne sal eller fra kirkeministeren kan fremmes ting, der giver ændringer til det bedre. Det får mig så til at spørge, om kirkeministerens fremsatte lovforslag til justering og formalisering af gældende lov om folkekirkens økonomi er svaret på det, folkekirken ønsker.

Ifølge lovforslagets tekst tilsigtes det at få styrket budgetteringen for menighedsråd og provstiudvalg, og det lyder godt og rigtigt. Men er det nu den opfattelse, man har ude i menig-